

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-911-6/20
Бања Лука, 11.05.2020.године

12-05-2020

Канцеларија за разматрање жалби БиХ филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби кандидата/понуђача „Нискоградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, заступано по пуномоћнику Богдану Голубовићу адвокату из Бања Луке број: без броја од 15.04.2020.године, изјављене на Тендерску документацију број: 02-01-ЈН-966/20 од 25.03.2020.године, Уговорног органа ЈП „Путеви Републике Српске“ д.о.о. Бања Лука у отвореном поступку набавке радова „реконструкција раскрснице магистралног пута I реда број 108, дионица Ивањица-Шарговац (некадашњи маг.пут М4) и локалног пута Залужани-Драгочај (раскрсница у Драгочају)“. На основу члана 93. став(8); и члана 111. став (1) тачка ц) Закона о јавним набавкама ("Сл. гласник БиХ", број: 39/14), на сједници вијећа одржаној дана 11.05.2020.године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба кандидата/понуђача „Нискоградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, заступано по пуномоћнику Богдану Голубовићу адвокату из Бања Луке број: без броја од 15.04.2020.године, изјављене на Тендерску документацију број: 02-01-ЈН-966/20 од 25.03.2020.године, Уговорног органа ЈП „Путеви Републике Српске“ д.о.о. Бања Лука у отвореном поступку набавке радова „реконструкција раскрснице магистралног пута I реда број 108, дионица Ивањица-Шарговац (некадашњи маг.пут М4) и локалног пута Залужани-Драгочај (раскрсница у Драгочају)“, одбија се као **неоснована**.
2. **Одбијају се** захтјеви, за накнаду трошкова покретања жалбеног поступка и за накнаду трошкова поступка-састав жалбе.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган ЈП „Путеви Републике Српске“ д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту: Уговорни орган) донио је Одлуку о покретању поступка јавне набавке број: 02-01-ЈН-966/20 од 05.03.2020.године и објавио је обавјештење на Порталу јавних набавки број: **750-1-3-40-3-52/20** од 25.03.2020.године.

Уговорни орган је Рјешењем број: 02-01-ЈН-966/20 од 05.03.2020.године именовао Комисију за јавну набавку.

Незадовољан садржајем Тендерске документације, кандидата/понуђача „Нискоградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, заступано по пуномоћнику Богдану Голубовићу адвокату из Бања Луке изјавио је жалбу број: без броја од 03.04.2020.године.

Уговорни орган донио је Рјешење број: 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020.године којим је жалбу Жалиоца усвојио као дјелимично основану.

Незадовољан садржајем Рјешења, кандидата/понуђача „Нискоградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, заступано по пуномоћнику Богдану Голубовићу адвокату из Бања Луке (у даљем тексту: Жалилац) изјавио је жалбу број: без броја од 15.04.2020.године, а која је путем Уговорног органа у складу са чланом 107. Закона о јавним набавкама, прослијеђена овом органу и запримљена код истог дана 22.04.2020.године.

Уговорни орган донио је Одлуку о одгађању поступка јавне набавке број: 02-01-ЈН-966/20 од 06.04.2020.године

У жалби Жалиоца се наводи:

Жалилац, у складу са члановима 99, 100 и 101 Закона о јавним набавкама БиХ изјављује жалбу, у законском року, против Рјешења број 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020. године уговорног органа ЈП „Путеви РС“ д.о.о. Бања Лука.

Побијано рјешење је достављено жалиоцу дана 10.04.2020. године, те је жалба благовремена.

Жалилац је дана 03.04.2020. године изјавио жалбу против Тендерске документације за набавку радова "Реконструкција раскрснице магистралног пута I реда број 108, дионица Ивањска - Шарговац (некадашњи маг.пут М4) и локалног пута Залужани - Драгочај (раскрсница у Драгочају)", референца 023/20, број 02-01-ЈН-966/20 од 25.03.2020. године.

Побијаним рјешењем уговорни орган је дјелимично усвојио жалбу жалиоца као основану и измијенио тендерску документацију у тачкама 14.1. ц) и 14.2. ц), те 15.1. а) и 15.2. а) на начин да је дозволио да се техничка и професионална, те економска и финансијска способност доказују укупним прометом односно уредно извршеним уговорима у траженој вриједности на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације магистралних, регионалних путева и путева вишег ранга (аутопутеви и брзи путеви), док је жалбу одбио као неосновану у дијелу који се односи на наводе жалиоца да се неосновано искључују докази о укупном промету и извршеним уговорима када се ради о категорији локалних путева.

Оваква одлука уговорног органа је незаконита из следећих разлога:

Наиме, уговорни орган у образложењу побијаног рјешења наводи законске дефиниције и указује на правно регулисање категорија путева, али се не осврће суштински на технички и технолошки процес изградње, реконструкције и санације који је идентичан за све категорије путева.

У прилог наведеном жалилац доставља стручно мишљење вјештака саобраћајне струке, дип.инг.саоб. мр Александра Јефтића, као и вјештака архитектонско-грађевинске струке, инг. Даре Обрадовић. Вјештак саобраћајне струке у свом стручном мишљењу истиче да иако постоји велики број подјела и категоризација путева по разним основама и критеријумима, конструкција свих путева и улица је практично идентична јер се све коловозне конструкције састоје од доњег носивог слоја, горњег носивог слоја и коловозног застора, те да су то идентични грађевински радови који не зависе од категорије пута.

Такође, вјештак архитектонско-грађевинске струке инг. Дара Обрадовић у свом стручном мишљењу наводи да категоризација путева у Закону о јавним путевима није урађена према техничко- извођачкој сложености, већ према разним другим критеријумима као што су друштвени и привредни значај, врста саобраћаја, саобраћајна функција, просторна функција и сл.

Вјештак такође наводи да, и према Закону, сви јавни путеви (укључујући и локалне путеве) обухватају исте битне елементе као што су труп пута, тј. горњи и доњи слој пута, путни објекти, прикључци, тротоари итд. Ови елементи се разликују у зависности од геолошко-морфолошке структуре терена, конфигурације терена, трасе пута итд. те не значи нужно да је пут више категорије сложенији за извођење од пута ниже категорије. Напротив, као што и вјештак у свом мишљењу наводи, локални пут може бити извођачки сложенији посао од аутопута.

Докази:

- Стручно мишљење вјештака саобраћајне струке, Мр Јефтић Александра, дипл.инг.саоб. од 11.04.2020. године Мишљење вјештака архитектонско-грађевинске струке инг. Даре Обрадовић од 12.04.2020. године

Дакле, из наведеног произилази да је указивање уговорног органа на категоризацију путева према Закону о јавним путевима ирелевантно, јер исто нема никакав утицај на способност понуђача за извођење радова. Наиме, оно што је значајно у предметном случају јесте да се овдје ради о истом техничком процесу било да се * радови односе на магистралне, регионалне или локалне путеве.

Жалилац такође истиче да уговорни орган у ранијим поступцима јавних набавки за сличне радове није постављао овако дискриминаторске услове нити је вршио дистинкцију између различитих категорија путева.

Тако је у поступцима јавних набавки Санација клизишта Калате и Изградња кружне раскрснице у Приједору, Уговорни орган као доказ о испуњености услова техничке и професионалне способности захтијевао само успјешно искуство на пословима нискоградње, без указивања на категорију путева за које се искуство тражи.

Доказ:

- Извод из тендерске документације Санација клизишта Калате- "Извођење радова "Санација клизишта на магистралном путу М-4, дионица 9 Приједор-Козарац, "Калата" на км 4+000", референца 140/19 објављена 24.01.2020. године Извод из тендерске документације Кружни ток Приједор- "Изградња кружне раскрснице у Приједору, на споју магистралног пута М-4 и ул. 29. новембра (веза М-4 и М- 19)", референца 062/18 објављана 31.07.2018. године

Жалилац посебно напомиње да се у наведеним поступцима такође радило о извођењу радова на магистралном путу, те је самим тим ријечи о истим радовима као и у предметном поступку јавне набавке. Ипак, уговорни орган у овим случајевима није сматрао да је неопходно да понуђачи посједују искуство искључиво на одређеним категоријама путева, већ је искуство извођења на било којим јавним путевима прихваћено као релевантно.

Из наведеног произилази да овакви захтјеви уговорног органа очигледно и нису неопходни и да исти не представљају објективан критеријум за утврђивање способности понуђача да изврше тражене радове, те да уговорни орган у овом поступку поставља дискриминаторске услове с намјером да ограничи конкуренцију у поступку и очигледно фаворизује одређене понуђаче.

Такође, као што је жалилац већ истакао у жалби против тендерске документације, у предметном поступку се ради о набавци радова "Реконструкција раскрснице магистралног пута I реда број 108, дионица Ивањска - Шарговац (некадашњи маг.пут М4) и локалног пута Залужани - Драгочај (раскрсница у Драгочају)", а што се наводи и у спецификацији тражених радова. Дакле, ради се о радовима који се изводе и на локалном путу, а не само на магистралном путу.

Из свега наведеног произилази да су радови на локалним путевима технички идентични и једнако сложени као и радови на другим категоријама путева које наводи уговорни орган, те неприхватање искуства на извођењу радова на локалним путевима као релевантног доказа за оспособљеност понуђача за извођење тражених радова представља незаконито поступање уговорног органа. Оваквим поступањем уговорни орган доводи до неједнакости и дискриминације, те очигледног ограничавања конкуренције у предметном поступку набавке.

У складу са свим претходно наведеним, жалилац изјављује предметну жалбу, те предлаже да Уговорни орган, на основу члана 100 став 3 Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, донесе одлуку којом ће усвојити жалбу, поништити Рјешење број 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020. године, усвојити жалбу жалиоца од 03.04.2020. године у цијелости и измијенити Тендерску документацију на начин да ће побијане тачке тендерске документације измијенити на начин да ће дозволити да се техничка и професионална, те економска и финансијска способност доказују укупним прометом односно уредно извршеним уговорима у траженој вриједности на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације и локалних путева, те на тај начин осигурати активну и правичну конкуренцију међу свим понуђачима у предметном поступку набавке.

Уколико Уговорни орган не усвоји ову жалбу, жалилац предлаже да исту у законском року од 5 дана прослиједи Канцеларији за разматрање жалби БиХ, односно жалилац предлаже да Канцеларија за разматрање жалби БиХ исту усвоји, поништи Рјешење уговорног органа број 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020. године и предметну Тендерску документацију и предмет врати Уговорном органу на поновно поступање.

Жалилац захтјева трошкове правног заступања у овом поступку у износу од 5.923,12 КМ, у складу са трошковником, као и накнаду на име покретања жалбеног поступка у износу у којем Канцеларија за разматрање жалби БиХ обавезе жалиоца.

Трошковник:

- Састав правног лијека са увећањем од 50% на име састава правног лијека (Тар. бр. 2) - 2025 бодова, односно 4.050,00 КМ без ПДВ-а
- Паушална награда 25% односно 1.012,50 КМ
- Вриједност бода 2 КМ - чл.14
- ПДВ 17% односно 860,62 КМ
- Укупан износ са ПДВ-ом — 5.923,12 КМ

У изјашњењу на жалбу Уговорни орган наводи:

Уговорни орган поступајући по жалби утврдио је, како слиједи:

I. Жалба је благовремена, допуштена и изјављена од овлаштеног лица.

II. Жалба је неоснована, те је уговорни орган, у року од пет дана од датума запримања просљеђује Филијали Канцеларије за разматрање жалби у Бањој Луци, са сљедећим изјашњењем на наводе жалбе, као и комплетном документацијом у вези са поступком против којег је изјављена жалба.

Јавно предузеће "Путеви Републике Српске" друштво са ограниченом одговорношћу Бања Лука (у даљем тексту: ЈП "Путеви РС" д.о.о. Бања Лука) је донијело Рјешење о дјелимичном усвајању жалбе број 02-01-ЈН-966/20 дана 08.04.2020. године.

Овим Изјашњењем уговорни орган у цјелости остаје код Рјешења о дјелимичном усвајању жалбе број 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020. године., те жалбу у цјелости одбацује као неосновану

Уговорни орган, својим аргументима наглашава да су јавни путеви нижег реда у које се посебно убрајају локални путеви, различито третирани чак и у законодавним актима, подзаконским актима који се тичу основних елемената пута али и смјерница и стандарда којима се обрађује проблематика њиховог грађења, одржавања и уопште управљања њима.

Насупрот томе, Жалилилац својим аргументима нити на један начин није оповргао тезе уговорног органа.

Наиме, Уговорни орган сматра да је жалилац ангажовао вјештаке чија струка апсолутно нема везе са проблематиком побијаног рјешења.

Наиме, ангажован је вјештак саобраћајне струке из Приједора дип.инг.саоб мр Александра Јефтић, који се у свом налазу бави питањима састава конструкције пута, при чему тврди да СВИ ПУТЕВИ, рачунајући притом и некатегорисане путеве, шумске путеве, приватне путеве и сличне путеве, ИМАЈУ ИСТУ КОЛОВОЗНУ КОНСТРУКЦИЈУ што је АПСОЛУТНО НЕТАЧНО.

Надаље, поменути саобраћајни вјештак тврди да категоризација путева нема апсолутно никакве везе са елементима пута, што је опет апсолутно нетачно, јер је у основи прорачуна елемената пута, па самим тим и коловозне конструкције, жељена категорија пута, што је уговорни орган аргументовао у побијаном рјешењу:

"Наиме, видљиво је да магистрални путеви припадају техничкој групи путева А и Б, регионални путеви припадају техничкој групи путева Б и Ц, а локални путеви припадају техничкој групи путева Ц и Д. У табелама 9 и 11 прилога Правилника дефинисани су основни возно-динамички услови те основне саобраћајне и возно динамичке карактеристике путева који припадају различитим техничким групама, из којих је видљиво да су елементи магистралних путева комфорнији, како од регионалних а посебно од локалних путева."

У својој пракси Уговорни орган одговорно тврди да су локални путеви, а понекад и путеви вишег ранга (регионални путеви) изграђени на начин да се преко постојеће земљане основе наспе танак слој агрегата ради изравнања па потом изврши асфалтирање путне површине, најчешће без комплетно тражених асфалтних слојева, посебно хабајућег слоја. Из тог разлога, а вјероватно свјестан такве чињенице а и ради постизања одређених финансијских уштеда локалним заједницама законодавац у важећем Закону о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини (Службени гласник БиХ, број 06/06) и врши дистинкцију посебно локалних путева у односу на путеве вишег ранга. Уговорни орган подсјећа да је чланом 15. и 16. Законодавац направио одређене изузетке у смислу елемената пута, њихове носивности тако да је, чланом 15. дефинисано да:

"(1) Јавни путеви морају да имају најмање двије саобраћајне траке и двије ивичне траке или ивичњаке у равни коловоза, а улице тротоаре с ивичњацима.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, локални пут може да има само једну саобраћајну траку с тим што, зависно од прегледности пута, на растојању од највише 500 м, има одговарајуће проширење, а улица само једну саобраћајну траку без проширења.", а чланом 16. да:

"(1) Јавни путеви морају да буду оспособљени да поднесу осовинско оптерећење од најмање 10 тона по осовини.

(2) Изузетно од одредаба става (1) овог члана, локални путеви и улице, одређене одлукама надлежних органа, морају да буду изграђени тако да поднесу осовинско оптерећење од најмање шест тона.

3) Пројектовањем и градњом нових јавних путева, осим локалних, мора да се обезбједи да поднесу осовинско оптерећење од најмање 11,5 тона по осовини."

И на крају ангажовани вјештак саобраћајне струке узима за право да коментарише акте неvezане за струку коју је стекао, па тврди да се квалификације "доказују искључиво одговарајућом лиценцом." те да је оваквим поступцима Уговорни орган "покушао ограничити конкуренцију."

Из свега наведеног јасно је да се ангажовани вјештак саобраћајне струке бави и нискоградњом, као и правним и економским аспектом законских аката и тендерске документације, за шта нема овлашћење у смислу вјештачења.

Законом о јавним набавкама јасно је утврђено да Уговорни орган има право дефинисати различите критеријуме личне и техничке квалификације а који се не тичу, како ангажовани вјештак тврди, "ИСКЉУЧИВО" посједовања одговарајуће лиценце, што је Уговорни орган у овом случају искористио. Наиме, чланом 116. Закона о уређењу простора и грађењу (Службени гласник РС, број 40/13) уопште није дефинисана тачна и неопходна механизација за извођење радова у нискоградњи. Надаље, колико је одговарајућа лиценца, по тврдњама ангажованог вјештака, искључиво одговарајући документ, говори и чињеница да се иста, актом надлежног органа, може и одузети, а да то Уговорни орган не мора нужно ни бити упознат са таквом чињеницом. По слободном тумачењу тврдњи вјештака, Уговорни орган може ангажовати и лице са апсолутно никаквим искуством, и вјероватно тада, по тврдњама вјештака не би вршио покушаје ограничавања конкуренције. Нажалост, из властитог искуства а имајући у виду степен одговорности посебно за учеснике у саобраћају и њихову безбједност, Уговорни орган као законом овлашћени орган надлежан на управљање магистралне и регионалне путне мреже, на којој се обави већина транспортног рада у друмском саобраћајном систему Републике Српске и на којима се деси највећи дио саобраћајних незгода, такав неозбиљан приступ себи не може да допусти.

Што се тиче мишљења вјештака инг. Даре Обрадовић, у рјешењу је наведено да се ради о вјештаку архитектонско-грађевинске струке, међутим, нигдје се не наводи које је струке ангажовани вјештак, архитектонске или грађевинске. Као и вјештак саобраћајне струке, и овај вјештак се бави питањима тумачења правних прописа у смислу примјенљивости траженог личног и техничког услова квалификованости и његове легалности тврдњом да се "локални путеви као легитимна извођачка референца не могу искључити као тражени услов." па се чак упушта и у тачно дефинисање квалификација (изграђене раскрснице са кружним токовима, реконструкцији сложених градских улица итд.) што, из досадашњих сазнања уговорног органа итекако одговара Жалиоцу. Поред тога, и овај ангажовани вјештак се селективно позива на законске прописе, свјесно занемарујући законске одреднице које вјероватно не одговарају Жалиоцу (чланови 7. и 8. Закона о јавним путевима) којима се јасно утврђује ексклузивитет локалних путева у односу на јавне путеве вишег ранга у смислу елемената и носивости, тврдећи да се локални путеви ни по чему "не издвајају као посебни у смислу техничких и сигурносних аспеката и за њих важе сви технички захтјеви као и за све остале јавне путеве", што је апсолутно нетачно а о чему свједоче и побројани чланови 7. и 8. Закона о јавним путевима. Ексклузивитет локалног пута јасно утиче на технологију изградње пута, никако на његове саставне елементе набројане у члану 6. Закона о јавним путевима којег вјештак цитира, јер свакако није исто да градите, одржавате, реконструишете или рехабилитујете пут који има само једну траку и чија носивост може бити само 6 тона, за разлику од 11.5 тона по осовини. Простом рачуницом за случај мјеродавног возила - теретног возила са две просте осовине, локални пут мора бити изграђен да поднесе 12 а сви остали путеви, укључујући магистралне и регионалне путеве 23 тоне укупног оптерећења.

И након такве просте рачунице ангажовани вјештаци тврде да не постоји разлика између локалних и свих других путева. Уговорни орган поставља питање, чему уопште служи категоризација путева!? И даље, оно што је битно јесте и пракса о којој вјештак не износи никакве детаље, а који се тичу стварног стања локалне путне мреже и свих побројаних елемената из члана 6. Закона о јавним путевима на њој, изузев тврдње да се локалне путеве често перципира као макадамске путеве, што уговорни орган нити једном приликом није тврдио. Уговорни орган би волио да је вјештак изнијела информацију колико километара локалних путева (не улица у насељу, јер и улица у насељу може бити дио магистралне или регионалне путне мреже) на новој траси је изграђено на подручју Града Приједора.

Што се тиче навода жалитеља о примјерцима јавних набавки у којима није коришћен оспорени услов личне и техничке професионалности, уговорни орган одговорно тврди да је такав услов постављен искључиво ради покушаја заштите учесника у саобраћају и друмског саобраћајног система уопште, те Уговорног органа у смислу одговорности за правовремено и квалитетно извођење радова те адекватно улагање јавних средстава везано за члан 3. Закона о јавним набавкама, а због одређених чињеница на претходним пројектима које је Уговорни орган проводио.

И на крају, Уговорни орган понавља да не спори да се одређени дио радова односи на локални пут, што је и у упитима али и у првобитној жалби Жалиоца потврдио, али **ИСКЉУЧИВО због уклапања прикључка** локалног пута на реконструисани дио магистралног пута, те је, у складу са тим, уддио таквих радова занемарљив у односу обим радова на траси магистралног пута. На крају крајева, да се ради о реконструкцији прикључака локалног пута како то Жалилац настоји представити, предметни

радови не би били финансирани од стране уговорног органа, већ од стране стварног управљача пута, у овом случају Града Бања Лука.

Резимирајући cjелокупни садржај изјављене жалбе, уговорни орган још једном наглашава да у важећем тексту тендерске документације нема нити једне одредбе која је усмјерена на дискриминаторско понашање према понуђачима. Напротив, сви правни субјекти који се налазе у истој правној ситуацији (тј. који учествују у поступку) имају равноправан положај, јер морају да задовоље исте услове.

Када се све изложене чињенице, савјесно и брижљиво оцијене, најприје појединачно, а затим и у њиховој међусобној вези, онда се ван сваке разумне сумње може установити да је жалба неоснована, те да се жалбени разлози не могу уважити као прихватљиви, стога је изјављена жалба у cjелости неоснована.

Имајући у виду да је изложено чињенично стање правилно и потпуно утврђено, те да правила материјалног права пружају поуздан основ за одлучивање, уговорни орган је одлучио као у диспозитиву.

На основу свега напријед наведеног, уговорни орган ЈП "Путеви РС" д.о.о. Бања Лука сматра да је жалба у cjелости неоснована, те да је као такву треба одбити.

У складу с одлукама донесеним по жалби Жалиоца, Уговорни орган у законском року просљеђује жалбу Канцеларији за разматрање жалби БиХ са својим Изјашњењем на наводе жалбе, заједно са документацијом у вези с поступком против којег је изјављена жалба. Уговорни орган предлаже да Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука наконведеног поступка жалбу одбије као неосновану.

Овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе, утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлашћене особе, у складу а чланом 227. став(1) Закона о управном поступку БиХ, те је утврдио да је жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћене особе.

У току жалбеног поступка изведени су докази, увидом у прегледану документацију и акта достављена од стране Уговорног органа, и то у:

- Одлуку о покретању поступка јавне набавке број: 02-01-ЈН-966/20 од 05.03.2020.године
- Обавјештење о набавци број: 750-1-3-40-3-52/20 од 25.03.2020.године,
- Тендерску документацију број: 02-01-ЈН-966/20 од 25.03.2020.године,
- Рјешење број: 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020.године,
- Писмено изјашњење Уговорног органа број: 02-01-ЈН-966/20 од 21.04.2020.године,
- Докази о уплати таксе за накнаду покретања жалбеног поступка.
- Други докази у предметном спису.

Поред наведеног, овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе, утврђивао испуњеност услова у смислу одредби члана 105 и 108 став(3) Закона о јавним набавкама БиХ и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова.

Након што су предње претпоставке преиспитане, према стању у спису, овај орган је увидом у достављену документацију, односно у Тендерску документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба **неоснована**.

У погледу **жалбеног** навода да је Уговорни орган на незаконит начин поставио услов техничке и професионалне способности тако што је захтијевао успјешно искуство на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације магистралних, регионалних путева и путева вишег реда (аутопутеви и брзи путеви), а искључио је категорију локалних путева, вијеће овог органа сматра да је овај жалбени навод **неоснован**.

Одредбама члана 44. Закона о јавним набавкама прописано је да Уговорни орган провјерава и оцјењује да ли је кандидат/понуђач поуздан и способан да изврши уговор у складу са условима утврђеним у тендерској документацији у којој дефинише захтјеве за квалификацију кандидата/понуђача у погледу личне способности, економског и финансијског стања, те њихове техничке и професионалне способности.

У складу са одредбом члана 51. став(1) тачка а) Закона о јавним набавкама, Уговорни орган као доказ о техничкој и професионалној способности може захтијевати списак извршених уговора у складу са чланом 48. став(2) ЗЈН, а који су у вези са предметном набавком, за период не дужи од пет година.

Рјешењем број: 02-01-ЈН-966/20 од 08.04.2020.године, Уговорни орган је усвојио жалбу као дјелимично основану, тако да је измијенио тачку 15.1.а) тендерске документације на начин да је успјешно искуство на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације поред магистралних и регионалних путева проширио и на путеве вишег ранга (аутопутеви и брзи путеви), док успјешно искуство на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације на локалним путевима за Уговорни орган није прихватљиво.

Увидом у образложење Рјешења којим је Уговорни орган дјелимично усвојио жалбу, вијеће овог органа је утврдило да је Уговорни орган позивајући на материјалне прописе који дефинишу предметну област, а прије свега позивајући се на Закон о јавним путевима („Сл. гласник РС“ број: 89/13); Закон о основама безбједности саобраћаја на путевима у БиХ („Сл.гласник БиХ“ број: 06/06) као и на Правилник о основним условима које јавни путеви, њихови елементи и објекти морају испуњавати са аспекта безбједности саобраћаја („Сл.гласник БиХ“ број: 13/07) дао потпун, јасан и аргументован одговор да је у наведеним материјалним прописима јасно дефинисане разлике између локалног пута и магистралног, регионалног односно путева вишег ранга (аутопутеви и брзи путеви).

Правилником о основним условима које јавни путеви, њихови елементи и објекти морају испуњавати са аспекта безбједности саобраћаја, прописана је јасна категоризација јавних путева, тако да магистрални путеви припадају **техничкој** групи А и Б, док локални путеви припадају **техничкој** групи путева Ц и Д.

Дакле, имајући у виду да је у односу на саобраћај моторних возила, саобраћајној и просторној функцији, као и према техничкој подјели прописане су категорије пута. Категорија пута је основни податак према коме се у даљем поступку утврђује мјеродавна брзина, а преко ње и основни елементи попречног профила, ситуационог плана и подужног профила, из чега се сасвим јасно и недвосмислено може закључити да постоји велика разлика у техничком и технолошком процесу изградње путева различитих техничких група. Према томе, вијеће овог органа сматра да нису тачни наводи Жалиоца да се Уговорни орган у образложењу рјешења није осврнуо на суштински, технички и технолошки процес изградње, реконструкције и санације путева, те да је само навео законске дефиниције и указао на правно регулисање категорије путева.

Наиме, управо је категорија пута основни податак према коме се одређују технички и технолошки елементи изградње, реконструкције и санације јавног пута, те с тим у вези ово вијеће сматра да су произвољне и паушалне тврдње Жалиоца да је код магистралних, регионалних или локалних путева исти технички процес, односно да су радови на локалним путевима идентични и једнако сложени као и радови на другим категоријама путева.

Из свега изнесеног вијеће овог органа сматра да је Жалилац у изношењу навода контрадикторан, с једне стране наводи да се Уговорни орган позвао на материјалне прописе који законски и правно дефинишу категорије јавних путева, док са друге стране тврди да је поступање Уговорног органа незаконито, те да доводи до неједнакости и дискриминацији, односно да ограничава конкуренцију, а при томе не наводи чињенице и доказе на основу којих би се могло утврдити да је поступање Уговорног органа довело до неједнакост,

дискриминације и ограничавања конкуренције, односно да су постављени услови прилагођени само једном кандидату/понуђачу.

Вијеће овог органа указује на чињеницу да је Жалилац пропустио да у складу са одредбама чланова 174-183 Закона о управном поступку БиХ, предложи извођење доказа путем вјештака одговарајуће струке, са задатком давања стручног мишљења на околности да ли су радови на локалним путевима једнако сложени као и радови на другим категоријама путева, односно да ли је код магистралних, регионалних или локалних путева исти технички процес.

Имајући у виду наведену чињеницу, вјештачења од стране Мр Јефтић Александра дипл, инг. саобраћаја и инжењера Даре Обрадовић, које је Жалилац доставио, вијеће овог орган није узело у разматрање јер наведена вјештачења нису прибављена у складу са наведеним одредбама чланова 174-183 Закона о управном поступку БиХ.

Према томе, ово вијеће закључује да је Уговорни орган позивајући на материјалне прописе који дефинишу предметну област, а прије свега позивајући се на Закон о јавним путевима („Сл. гласник РС“ број: 89/13); Закон о основама безбједности саобраћаја на путевима у БиХ („Сл.гласник БиХ“ број: 06/06) као и на Правилник о основним условима које јавни путеви, њихови елементи и објекти морају испуњавати са аспекта безбједности саобраћаја („Сл.гласник БиХ“ број: 13/07) доказао постојање чињеница и околности због којих није могао прихватити да се као доказ техничке и професионалне способности понуђача прихвати успјешно искуство на пословима одржавања, изградње, реконструкције или санације локалног пута, јер наведени материјални прописи јасно указују на разлике између локалног пута и магистралног, регионалног односно путева вишег ранга (аутопутеви и брзи путеви).

На основу утврђеног чињеничног стања, примјеном одредбе члана 93. став(8) и члана 111. став (1), тачка ц) Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ, број: 39/14), одлучено је као у диспозитиву Рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбијају се захтјеви за накнаду трошкова покретања жалбеног поступка и за накнаду трошкова поступка-састав жалбе.

Упутство о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Достављено:

- „Нискоградња Марјановић“ д.о.о. Приједор, заступано по пуномоћнику Богдану Голубовићу адвокату из Бања Луке
- ЈП „Путеви Републике Српске“ д.о.о. Бања Лука
- евиденцији,
- а/а